

KáZsé *Egész Könnyű*

Az SzSzSzI Kossuth Zsuzsanna Tagintézményének lapja

III. évfolyam, 5-6. szám
2014 február

Dépa

Az idei táv: 2014 méter

Megkérdeztem iskolánk diákjait, mi a véleményük arról, hogy minden új év első tanításai napján annyi métert sétálunk, amennyit éppen írunk. Ki a teljes nevét, ki a monogramját vállalta, mások névtelenül nyilatkoztak. Még számukra is tanulságos lehet, ha elolvassák egymás véleményét.

Szarvas Mátyás:

Szerintem egy nagyon jó és érdekes szokás. Felhívja a figyelmet a sport fontosságára. Én speciálisan szeretem.

Kocsis Ramóna:

Szerintem ez jó buzdítás a fiataloknak arra, hogy többet mozogjanak. Vannak, akik feleslegesnek és haszталannak találják, mert unalmas és „minek”, de szelíd véleményem szerint ez egy jó üdvözlése az újévnek. És talán lesznek olyanok is, akik rendszerint csinálnak a mozgásból.

(Név nélkül)

Szerintem nem rossz, csak nem értem, mi köze az iskolához.

(Név nélkül)

Én az elmúlt két évben mindig kimaradtam belőle, mert akkor nem volt első órám, de szerintem felesleges is. Senkinek sincs kedve az első tanítási napon ennyit sétálni korán reggel.

Tartalom

2014 méter gyaloglás.....	2. oldal
Szalagavató	4. oldal
Interjú Bencsik-Kovács Zoltánnal.....	6. oldal
Rajongók: Kiss Marcsi	9. oldal
Rajongók: Dömötör Évi	10. oldal
Rajongók: Gombkötő Ildikó	10. oldal
Interjú Bencsik-Kovács Zoltán tanár úrral a középdöntő után.....	11. oldal
És még egy – a döntő után.....	12. oldal
Vélemény a végeredményről.....	13. oldal
Irodalmi sarok.....	14. oldal
Himitsu - folytatásos regény	15. oldal
Képregény: Egy katonaének	16. oldal
Kirándulás a Naturtexbe	16. oldal
A selyem.....	17. oldal
TBW - interjú Magyar Marcellel.....	18. oldal
A végzet erekllyéi.....	19. oldal
Moziajánló	20. oldal
Színes – diáknep – Cs. B. írása.....	21. oldal
Színes – diáknep – G. E. írása	22. oldal
Gratulálunk!	23. oldal
Aranyköpések	24. oldal
Olvasónapló	25. oldal
Finnországi beszámoló.....	26. oldal
Versenyeredmények.....	28. oldal
Hírek, programok.....	30. oldal

Cs. H.

Szerintem jó is meg nem is, de talán inkább jó, mert addig se punnyadunk bent az iskolában a négy fal között, és legalább mozgunk.

Nagy Tímea

Szerintem hasznos... Egy kis levegő meg egy kis mozgás nem árt senkinek. Nekem mindenesetre tetszett, mert tavaly kimaradtam belőle, így ez volt az első.

(Név nélkül) Szerintem érdekes. Nem nagyon hallok arról, hogy más suliban ilyen csinálnának. Másrészt kicsit unalmas is három-négy kört sétálni kint a hidegben.

F. V.

Szerintem felesleges ennyit sétálni, mert akik egész héten vagy évben nem csinálnak tesin sok mindent, azoknak valószínű, hogy nem ez a 2014 méter fogja javítani a kondícióját. Sőt, sokan el is felejtik, mivel nem szólnak előre, és nem úgy öltöznak fel, nem erre alkalmas cipőben jönnek, vagy jól megfáznak.

(Név nélkül)

Hát... Szerintem fölösleges.

Földi Lili

Én még nem vettem részt ilyen eseményen (ez volt az első), de érdekesnek tűnt, bár bevallom, hogy nem volt hozzá túl sok kedvem. Miközben sétáltam, mégis arra jöttem rá, hogy van abban valami különleges, hogy ennyi ember sétál az erdőben, és eltelt felettük egy újabb év...

Pesztránszki Fruzsina

Szerény véleményem szerint ez egy nagyon jó kis hagyomány, nekem tetszik.

Ennek ellenére sok fenti megjegyzéssel egyetértek, vannak diákok, akiknek nincs kedvük rögtön első órában, reggel, a hidegben gyalogolni, nekem se volt... Például idén is sár volt, és sokaktól hallottam, hogy nem tetszett nekik, mert koszos lett az új cipőjük.

Mindenesetre nem kell nagy távot megtenni, és szerencsére minden évben csak egy méterrel növekszik a séta hossza. Nem kell negatívan felfogni ezt a kis mozgást.

Én örültem, hogy elmaradt az első óránk, és egy jóízűt tudtam beszélni a barátnőmmel arról, hogy mi történt velem a szünetben – ami órán, ugye, nem lehetséges.

Pesztránszki Fruzsina

Szalagavató 2014

A Szegedi Szolgáltatási Szakképző Iskola Kosuth Zsuzsanna Tagintézményének szalagavató ünnepségét az idén is a Megyeházán tartottuk, január 18-án, szombaton. A rendezvény szervezésének felelősei *Tóthné Bertalan Éva* és *Dr. Majsáné Iván Gizella* voltak, a műsorért *Mikó Anna* felelt. A konferálást ezúttal *Lázár Dorottya* 11.c osztályos tanuló vállalta.

A bált, mint mindig, *Szabóné Diós Edit* igazgatónő nyitotta meg, majd a hagyományos nyitótánc következett. A 12. évfolyamosok ezúttal bécsi keringőt táncoltak. A táncot *Lázár György* tanította be.

Az este új fellépője volt a *Fallaway* táncegyüttes, ők először mutatkoztak be nálunk. A táncgyeület több csoportból áll, a mai estén a *Százszorszép Lányok*at ismerhettük meg, tanáruk *Vidovenyecz Andrea* volt profi versenytáncos. Bécsi keringőt táncoltak, majd később latin-amerikai táncsal is felléptek.

A többségükben általános iskolás lányok – akik koruknál fogva valószínűleg mindannyian először láttak szalagavató bált, de a bemutatott koreográfiaikkal annál több hivatalos versenyen kaptak arany minősítést – nagy sikert arattak a közönség körében.

A két tánc között *Sebők Rita* 11.c osztályos tanuló olvasott fel egy részletet *Leiner Laura* diákjaink körében népszerű *Szent Johanna Gimi* sorozatából, majd *Nagy Gitta* 11.c osztályos tanuló a *Quimby* együttes dalát adta elő, számukra átírt szöveggel.

Ezután a 12. b osztály szalagtűzése következett. *Molnár Haroldné* osztályfőnök tűzte fel diákjainak a szalagot.

A szalagtűzést a 12.f osztály produkciója követte. Táncuk vegyes koreográfia volt, amelynek Az utolsó tánc címet adták, és amelyben feltűnt *Barta Zoltánné* osztályfőnök vidám alakja is. Betanította: *Molnár Gabriella*.

Ezt követően a 12.a osztály tagjai sorakoztak fel, akik Vigné Tisótzki Tünde osztályfőnöktől kapták meg a szлагot.

A 12.b osztály *Candy girl* című tánca következett, amelyet szintén *Molnár Gabriella* tanított be. Tánc közben *Molnár Haroldné* osztályfőnök őrsvezetőként irányította diákjait.

A 12.c osztály szlagatűzése következett. Ezúttal *Fejes Edit* osztályfőnökön volt a sor, hogy feltűzze diákjainak a szлагot.

A 12.a osztály vegyes koreográfiára épülő tánca a *Táncvolúció* címet kapta. *Víghné Tisótzki Tünde* primadonnaként lépett fel. A táncot betanította: *Tombác Hajnalka*.

A 12. f osztály következett. Szlagjukat *Barta Zoltánné* osztályfőnök tűzte fel.

A műsort a 12.c osztály tánca zárta, akik produkciójuknak a *Tesióra zumba módra* címet adták. A meglehetősen lendületes produkciót még nézni is kimerítő volt. *Fejes Edit* osztályfőnök sokáig sportosan tartotta a lépést osztályával, majd a zumbázásban kifáradva – szakjához híven – inkább egy irodalmi szöveggyűjteményt választott.

A meglehetősen nehéz koreográfiát *Ovrova Inci* tanította be.

A szlagavató bál további részében a bálozók és vendégeik szlorakoztatásáról a *Travel Trió* gondoskodott.

Ezúton is gratulálunk minden tizenkettedikes diáknak és osztályfőnökeiknek, és a további megmérettetésekhez sok szerencsét, sikeres érettségi vizsgát kívánunk!

A beszámoló a szlagavató forgatókönyve alapján készült.

Nem múlik nyomtalan
A Quimby
„Most múlik pontosan”
című száma alapján

Nem múlik nyomtalan,
Engedem, hadd menjen,
Szaladjon kifelé belőlem
Ez volt az egyetlen,
Itt voltam jó helyen,
Már nem való nekem,
Villámlik, mennydörög,
Változik életem.

Látom, hogy elsuhan
Felettem egy madár,
Messzire viszi a gondolat,
A jövőm messze száll.
Magamat ringatom,
Míg ő landol egy almafán,
Az élet útvesztő
Nyugalmat nem talál.

Maradnék tovább
a Kodály téren
Jó, biztonságos,
ismert iskolám,
De nem maradhat
így már semmi mégsem,
Az élet, látod, elsodor tovább.

És most már szüntelen
Vándorlok mindenhol.
Meredten nézek a távolba,
Vár a menny, a pokol.
Szilánkos mennyország,
A jövőm torz tükör,
Szentjánosbogarak
Fényében tündököl.

Maradnék tovább
a Kodály téren
De elragad a ködbe a jövő,
A tükrön túl, itthon
vagy idegenben
Az emléket nem felejt
egy messze tévedt
érettségiző...

A mi Dalunk: A legnagyobb hős

Interjú Bencsik-Kovács Zoltánnal

A KáZsé Egész Könnyű iskolaújság riporterei, Földi Lili, Micziz Petra és Mikó Anna tanárnő ezúttal „Előtte-utána” interjúpárban gondolkodtak. Íme tehát az „Előtte”: interjú (Bencsik-) Kovács Zoltán tanár úrral, a Honeybeast frontemberével A Dal című válogatóműsor előtt, amelyre a zenekar A legnagyobb hős című dalával került be. A tanár urat esélylatolgotásra és természetesen minél több kulisszatitok leleplezésére kértük.

M. P.: *Meséljen a zenekarról!*

– A zenekar nyolc éve létezik. Megjelent egy lemezünk 2009-ben, és most elkészültünk egy másodikkal. A legnagyobb eredményünk az Eurovíziós Dalfesztivál, de ettől függetlenül az MR2 játssza a dalainkat. Most úgy néz ki, hogy ez az eurovíziós dal már a vidéki rádiókban is mindennapos lett, hála Istennek. Bízunk benne, hogy ez most egy kis ismertséget hoz a zenekarnak, mert eddig azon kívül, hogy kluboztunk és néhány fesztiválon voltunk, túl nagy eredményeket nem mutattunk fel.

F. L.: *Honnan jött az ötlet, hogy jelentkezzenek A Dalba?*

– Körülbelül fél évvel ezelőtt találkoztunk Molnár Gáborral, aki Magyarország egyik piacvezető menedzsmentjének, kiadójának a főnöke. Először a Maradok című dal fogta meg őt, amit a zenekar billentyűse küldött el neki. Már akkor, amikor először beszélgettünk egy esetleges együttműködésről, mondta, hogy „na, majd amikor az Eurovíziós Dalfesztiválon izgulunk...”. Néztünk rá, hogy ugyan már, hogy kerülnénk mi oda, meg egyáltalán, nem is olyan a zene – és most ott vagyunk. Az ő ötlete volt, és ő erőltette. Egyébként a mostani A Dal versenynek – a magyarországi selejtezőnek ez a hivatalos neve – kikötése, pályázati feltétele volt, hogy komoly menedzsment, kiadó álljon a produkció mögé. Voltak kész dalok, és abból Molnár Gábor választotta ki ezt a dalt.

M. P.: *Úgy hallottuk, hogy Ön írta A legnagyobb hős című dalt. Honnan jött az ihlet?*

– Valóban én írtam a zenét is meg a szöveget is. Ez nemcsak azért jó, mert minden jogdíjat én zsebelek be, hanem azért is, mert jobban hangzik. A popzene teljesen angolszász találmány, és az angol nyelv tűnik eredetinek, olyan, mint az operában az olasz nyelv. Ezt szeretik hallani az emberek. A magyar nyelv nagyon szép, csak egy kicsit szögletesebb, nem olyan hajlékony, mint az angol, és a zene is más. Ha magyar nyelven írunk zenét, akkor érdemes úgy dolgozni, hogy egyből összeillő legyen a magyar szöveg és a zene prozódiailag, ritmikailag és a hangsúlyok tekintetében ez így a legszerencsésebb.

Egy magyar popdal általában úgy születik, hogy leül a zongorához vagy a gitárhoz a zeneszerző, és mivel általában nem szövegíró, és nem tud jól angolul, ún. „kamuangollal” énekl fel. Erre értelmes magyar szöveget írni – mert a zene eleve úgy születik meg, mintha angolul születne – már nagyon nehéz. Jártam úgy, hogy felkértek arra, hogy kamuangolra írjak magyar szöveget. Borzasztó nehéz feladat. Nem úgy jön ki. Szerintem abban erős ez a dal, hogy a dallam és a szöveg egyszerre született. Gitár, akkordok, és azonnal megvolt a dallam és a szöveg. Valószínűleg emiatt működik.

Mi volt az ihletése a dalnak? Több is. Van némi személyes jellege, ez, gondolom, nem kérdés, de nem csak személyes. Például az én magánéletemben sosem volt olyan probléma, hogy mondjuk nem mostam ki a kádat, de ez egy általános jelenség. Az egyik alap az volt, hogy mi szeretünk társadalomkritikus dalokat írni, és egy kicsit untuk már ezt a témát. Akkor egy olyan téma felé fordultam, amit a Honeybeast zenekar eddig nem nagyon járt körül. Ez a szerelem, a párkapcsolatok témája. Az én koromban van egy-két illúzió, ami már elveszett, és erről szól a dal, a szerelemmel kapcsolatos illúziókról, illetve egy fiatal embernek a szerelemmel kapcsolatos várakozásairól.

Idén is kezdetét veszi az Eurovíziós Dalfesztivál. A versenyzők most a bejutásért küzdenek A Dal 2014 című hatrészes showműsorban, ahol a nézők és a szakmai zsűri döntheti el, ki képviselheti Magyarországot 2014-ben Koppenhágában.

Iskolánk életében is nagy szerepet játszik most ez a tehetségkutató műsor, ugyanis versenyben van egyik kedvenc tanárunk, Kovács Zoltán is Honeybeast nevű együttesével. Mindenki gözerővel támogatja őket, és szorít nekik hétről hétre. Reméljük, sikerrel vesszük az előttük álló akadályokat. Nem minden iskola diákja mondhatja el az adást nézve a képernyőre mutatva, hogy: „Az az én tanárom!”

Pesztránszki Fruzsina

A refrén inkább a várakozás, az öröm, a szerelemmel kapcsolatos eufória, a versszak meg az átvezető rész pedig az, ami utána következik. Benne is van is a dalban, hogy „a filmekben csak annyit láttam, a történetet csókkal zárják, a folytatást velünk forgatták”. Mindig érdekelt, hogy befejeződik egy romantikus szerelmes film, és összeforrnak a főszereplők a naplementében egy csókban vagy egy ölelésben, de hát az én koromban már tudom, hogy ezután mi következik, és itt kezdődik az igazi szerelmi történet. Ez a dal erről szól.

M. A.: *Előny vagy hátrány, hogyha magyarul van a dal? Van, aki rögtön angol nyelvű dallal indul el, nekem ez nem tetszik, de lehet, hogy odakint jobban tetszik.*

– Nincs recept. Nyilván az angol értik mindenhol. Úgy alakult az élet, hogy jártam már külföldön, New Yorkban is, nem a nagy fellépő helyeken, hanem kis klubokban játszogattunk. Úgy láttam, hogy nagyon szívesen hallgatták, nem volt semmi gond, de olyan érzésem volt, mintha a Szaharában próbálnék egy kis homokot eladni.

Volt bőven, nekik ez nem különösebben érdekes, és Európának sem érdekes. Ahogy hallom a többi énekest, elég rossz angolsággal énekelnek, helyenként még a szöveg is gagyi. Egy kicsit rossz angol szöveg nem különösebben érdekes. A magyar nyelvnek meg van egy egzotikum, tehát ha ezt egy svéd vagy egy dán meghallja, akkor abban van valami. Szerintem mi is szívesen hallgatunk olasz nyelven dalokat, vagy spanyolul, vagy én például nagyon szeretem az orosz dalokat, Viszockijt például. Annak van egy sava, van egy íze, még akkor is, ha nem értem, az életérzést magának a nyelvnek a dallama, a ritmikája valahogy közvetíti. Nem véletlen, hogy ByeAlex is magyarul lett sikeres, tavaly a 10. helyezést érte el. Annak idején, azt hiszem, Friderika érte el minden idők legjobb helyezését az Eurovíziós Dalfesztiválon, negyedik helyezett volt, ő is magyarul énekelte a Kinek mondjam el vétkeimet című számot. Szóval nem gondolom, hogy nagy hátrány lenne. Szerintem Magyarországon nincsenek olyan angol nyelven dalszöveget író emberek, vagy legalábbis nem sok, aki tényleg újszerű dolgokat tudna az angol nyelven létrehozni. Egy semmitmondó angol szöveg, vagy klisékből felépülő átlagos popdal külföldön sokkal kevésbé érdekes, mint egy egzotikus hangzású, eredeti magyar nyelvű dal.

F. L.: *Hogyan kerültek be A Dalba?*

– December 1. volt a határidő, azt hiszem, éjfél. Nagyon kalandos volt, mert november harmincadikán a kiadó egyik velünk foglalkozó embere, Kárpáti Alexandra – nagyon kedves barátunk azóta – este tizenegykor ment be személyesen az MTVA-hoz, hogy éjfélig ott legyen a cucc. Vagyis elég kalandos módon, az utolsó pillanatban készült el a dal. Megvolt, csak nem volt felvéve, mert vadonatúj. Kész volt a fejemben, gitárral el tudtam bárkinek énekelni, de nem volt meghallgatható, legfeljebb az én varjúkárogás hangomon. Tehát ez is kaland volt, ahogy bejutott. Olyan két-három hét alatt bíralták el. 435 dal került be, és volt egy rádiószerkesztőkből álló, azt hiszem, elég népes, kb. húszfős előválogató bizottság, akik végighallgatták mindet becsülettel, és kiválasztottak, ha jól emlékszem 87 dalt, ami már érdemes volt a meghallgatásra. Az első rosta ez volt. A mostani zsűri, Kovács Kati, Rúzsa Magdi, Csiszár Jenő és Rákay Filip választották ki a legjobb harmincat. Volt egy sajtótájékoztató december közepe táján, és akkor közölték ünnepélyes keretek között az eredményt. Minket a huszonkilencedikként soroltak fel, és addigra kicsit izgultunk, hogy tévesen értesítettek, hogy ott kell lenni a sajtótájékoztatón. Innentől meg bent vagyunk, és várjuk az elődöntőt, ami esetünkben február 8-án lesz.

M. P.: *Mit vár ettől a szerepléstől?*

– Nem vagyok profi zenész, tanár vagyok elsősorban, de nagyon fontos része az életemnek a zene, és nyilván mindenki, aki csinál valamit, azt szereti, ha az eljut az emberekhez. Nem a fióknak, sufínak készíti az ember a dalait. A horgász is, ha fog egy nagy halat, azonnal lefényképezteti magát vele, és felrakja a Facebook-ra. Nyilván ez jó érzés. Jó együtt zenélni zenekarban, jó játszani az embereknek. De ennek költségei vannak, és ahhoz, hogy a zenekar fenn tudjon maradni, és működni tudjon, kell, hogy a közönség eljöjjön a koncertre, ehhez meg publicitás kell. Úgyhogy az a célom, hogy működőképes legyen ez a zenekar, és sikeresek legyenek a zenekarban levő emberek, minél jobban tudjanak boldogulni ezen a pályán. Például az énekes lány, aki rátette az életét az éneklésre. Nagyjából ez a cél, meg hát most már egy kicsit azért elkapott a versenyszellem. Nem nagyon szeretek versenyezni, azt gondolom, hogy mindenféle zenei verseny, X-faktor, Voice, A Dal, a tehetségkutatók bármelyike tulajdonképpen a túrók csusza és a töltött káposzta versenye, tehát izlések és teljesen más stílusok vetélkednek egymással, de ettől függetlenül, ha már benne van az ember, nyerni szeretne. Nehezen lehet engem rávenni, hogy társasjátékozzak, de ha már benne vagyok, akkor győzni akarok, kivéve, ha a fiam az ellenfél, mert akkor hagyom nyerni. Most győzni akarok. Úgy értem, minél előrébb jutni.

Nem álmodozom arról, hogy kijussunk Koppenhágába, de azt, hogy ebből az elődöntőből továbbjussunk, szeretném. Komoly lesz az ellenfelek listája, ez elég riasztó. De ez most mindenképpen hatalmas diadal. Nagy öröm ennyi ember előtt megmutatkozni és továbbmenni. Arról nem is beszélve, hogy úgy tapasztalom, hogy valahogy az embereknek ez fontossá vált. Vannak nagyon-nagyon komoly rajongók. Olyan visszajelzéseket kapunk, hogy „már ezredszer hallgatom, és egyszerűen nem tudom megunni”, meg „köszönöm a dalt”. Nagyon jó érzés. Az ember szeret adni, szereti, ha van értelme annak, hogy tevékeny és csinál valamit, és szeretném, hogyha ez a dal minél több emberhez eljutna, és minél több embernek örömet okozna, vagy valamiféle vigaszt ebben a nehéz világban.

M. A.: *Elég személyes lett. Én is azt érzem, hogy rólunk is szól. Gondolom, ez is volt a szándék.*

– Nem tudom. Mindig szeretem körbejárni azt a témát, amivel foglalkozom. A szerelem nekem nem abból áll, hogy „Yeah, yeah, yeah, I love you”. Ez semmi. Volt ez a Maradok című dal, vagy a Portugál, ami az itt levés meg a kivándorlás problémát járja körül.

Ez sem azt mondja, hogy hülye, aki elmegy, vagy hülye, aki marad, hanem ennek a mindenféle oldalról való megvilágítása érdek. Ezért született ez a dal is. Benne van az eufória és a csalódás, az illúzió és az illúzióvesztés is. Így kerek, olyan, mint a yin-jang. Próbálja minden oldalról körüljárni a témát, és valami teljességet létrehozni, mert az élet is ilyen furcsa, ambivalens dolog. Ez a dal szerintem azért tud sikeres lenni, mert így gondolkodik erről. Nem szerelmi csalódásról beszél, nem szerelmi bánatról vagy vágyakozásról, hanem arról, hogy a szerelemnek, a párkapcsolatnak milyen oldalai vannak, a remények hogyan változnak. Ez a dal mondatokból állt össze, gyakorlatilag önműködően. Nem volt előkonceptió, igazából úgy született, hogy eszembe jutottak mondatok, és ezek gyönyörű szépen kapcsolódtak egymáshoz. Gyakorlatilag magától íródott meg. Valószínűleg azért érzed, hogy személyes, mert csak úgy „kiszaladt”.

M. A.: *Kitől félsz? Kiket tartasz akkora ellenfélnek, akik miatt nagyon drukkolsz, hogy bekerüljete?*

– A mi csoportunkban elég nagy nevek vannak. Például Radics Gigi a százötveneszes rajongótáborával. A dala szerintem szakmailag lenyűgöző, de nem is magyarok írták, és abszolút nem magyar közönségnek való. Valószínűleg megállja a helyét mindenhol a világban, itthon ez a buktatója. Éppen azt néztük, hogy Radics Gigi az énekesnő, akivel nincsen semmi bibi, szépen énekel, szép, minden tökéletes, de valahogy ez a dal szerintem nem ide való. Ennek ellenére tőle tartok. Akkor ott van Pál Dénes, nagyon szép hangja van a srácnak, szimpatikus figura, jó a dala, és szerintem a közönségnek is tetszhet, meg hát neki is óriási a rajongótábora. Ők, azt gondolom, biztos továbbjutók, de hát majd meglátjuk.

Aztán ott van a Fool Moon, akik szintén szegediek, és elképesztően jó a dal, amit írtak. Ők egy a capella énekegyüttes, tehát különleges az előadás is. Nekik pont az lehet a buktatójuk, hogy nagyon különleges. Az a capella gyakorlatilag semmilyen kereskedelmi rádióban nem szokott lenni, mert annyira rétegműfaj. A világon nagyon népszerű, de nem a rádiókban. De mondom, a produkció kiváló, ultraprofi, ott aztán semmilyen kétely nincs. Ráadásul a zenekar fele barátom, személyes ismerősöm. Tehát tőlük, mondjuk, rendesen tartunk, ez már a harmadik, és hármat juttathat tovább a zsűri, tehát elég rosszul áll a szénánk. Gájer Bálint szintén nagyon népszerű énekes, mondjuk szerintem ez a dala nem sikerült olyan jól, de ettől még ő is lehet simán befutó. Király Linda nagyon aranyos nő, kiválóan énekel, gyönyörű hangja van. Nem nagyon népszerű a magyar társadalom körében az elrontott Himnusz miatt, ettől függetlenül hihetetlenül profi maga a produkció.

Szerintem ez a dal nem olyan jó, mint a tavalyi volt, amit a Király testvérek együtt csináltak, de ettől függetlenül még mindig befutó lehet. És akkor ez most már az ötödik. Knoll Gabi is nagyon kedves, aranyos lány, és egy lírai dallal bármilyen helyen végezhet. Tehát elég komoly a mezőny.

M. A.: *Milyen pluszt kell a dalhoz hozzátennetek a műsorban, amikor ott leszte, hogy ebből egy show-műsorszám legyen? Arra is kell egy külön koncepció, hogy mi zajlik a színpadon, és hogy mi jelenjen meg a háttérben, ugye?*

– Hát erre a dalra nem nagyon lehet táncolni, táncosok nem lesznek. A zenekar lesz fenn a színpadon, Zsófi középen énekel, és a háttérben grafikák mozognak. Ami a háttérben lesz, az Zsófinak a munkája, ő grafikusművész. Tehát ami a háttérben lesz, egész biztos szenzációs lesz. Zsófi szép lesz, lesz egy koncepció. Nem akarom lelőni a poént, hogy hogy lesz az öltözködés, de elég statikus lesz, tehát nem lesz mozgás, nem lesz ugrándozás, Zsófi nem fog, mint a Group’N’Swingnél, átmászni a zenekar hátán. Elsősorban az arcával fogja kifejezni, amit a dal üzen, mi pedig biodíszlet leszünk mögötte. Ez a kevés eszköz mégis fontos. Most is ezt gyakoroljuk, tegnap este is éjfélig, ma is sokáig azt fogjuk gyakorolni, hogy Zsófi áll a konyhában, és énekel, mi meg igazgatjuk. A tévében bármilyen gesztus óriási tud lenni, tehát inkább finomítjuk, mert Zsófi hajlamos arra, hogy túlmozogja egy picit. Ő nagyon lendületes, ilyen kis energiabomba, és próbáljuk visszahúzni, mert a dal sem olyan, hogy ugrándozni kéne alatta. Tehát ennyi. Semmi különös.

De ha belegondolunk, hogy ByeAlex görnyedt háttal állt egy mikrofonnál, mellette egy fiatal fiú égnek álló hajjal gitározgatott egy széken, és nyolc méterrel hátrébb volt egy csini énekesnő, akinek a csinosságából semmi nem látszott, és a hangjából még kevesebb hallatszott, és ez lehetett „A” produkció, sőt, tizedik lett az Eurovíziós Dalfesztiválon, akkor azt gondolom, hogy nem kell ide nagy showmúsor. Úgyhogy lesz valami, a grafika nagyon szép lesz, egész biztos, hogy döbbenetes hatású lesz, meg a jelmezeinknek lesz kifejező értéke, azon majd nagyot fog nevetni a nép. Zsófinak olyan erős előadói képességei vannak, hogy ha lenyesegetjük a sallangokat – most ez történik –, akkor elég hatásos lesz. Ez a plusz.

Földi Lili, Micziz Petra, Mikó Anna

Az elődöntőből való továbbjutásnak természetesen mindannyian örültünk. A legnagyobb rajongók reakciói:

A zene dolga... **Honeybeast „legnagyobb rajongója” írja Ausztriából**

Volt diákunk, Kiss Katalin Mária vállalkozott arra, hogy leírja élményeit a Honeybeastról a sikeres elődöntő és a középdöntő között. Továbbra is kérünk mindenkit: ha szükséges, szavazzon a Honeybeastre a hétvégén, A Dal 2014 című műsor középdöntőjében!

Egyszerű dolog ez. Írj egy olyan dalt, ami mindenkinek tetszik, és máris sztár lehetsz, vagy ahogy itthon szokás mondani: celeb. A műfaj, minőség már mindegy. Csak játsszák a diszkókban, rádiókban, a zene-csatornákon. Neked kell a csapból is folynod. De vajon mennyi idő, amíg ide eljutsz?

2008 novemberében, egészen véletlenül jutottam el egy Honeybeast-koncertre, ahol azonnal a zenéjük szerelmese, rajongója lettem. Konkrétan úgy érzem – amiért köszönetet is kell mondanom, így utólag is –, hogy nekik köszönhetem a minőségi zene fogalmának megismerését.

Akkoriban (középsulis éveimben) a világot jelentették számomra. Amikor nem volt mellettem senki más, a zene ott volt, a zenéjük. És ma? Ma róluk írok. Micsoda megtiszteltetés ez!

Mondhatom, hogy a legnagyobb rajongójuk voltam annak idején. Olykor-olykor képes voltam kinn aludni az utcán, ha koncertjük volt. Csak hogy ott állhassunk négyen-öten. Később ez a rajongó társaság elnevezte magát az Első soros Bandnek, mert mi valóban mindig ott álltunk. Akkor is, ha mögöttünk csak jöttek-mentek az emberek, kitartóan ott álltunk, és velük együtt énekeltük a sorokat.

Volt egy-két koncert, ahol csak mi voltunk, senki más. Mégis végigjárták a repertoárt. Voltak extrém körülmények is, mindenki zsebre tette a kezét, vagy forró teát kortyolgatott, csak úgy röpködtek a mínuszok, de ők csak játszottak, lelkesen. Sokáig családias hangulatban teltek a koncertek.

Aztán valami megváltozott. A Portugál meghozta a várt sikert. Hát... ha a csapból nem is folyt, a rádiókban mindenképp gyakran játszott dalocska volt. Egy évre rá meg is értettem, miről szól valójában, amikor elhagytam az országot egy jobb élet reményében, ami amúgy nem nagyon jött be, többek közt a folyamatos honvágy miatt. Szóval a Portugál folytatásával kapcsolatban (Maradok) ismét úgy éreztem, mintha csak nekem címezték volna.

Az zene dolga pedig pontosan ez. Ha magadénak érzed, akkor az a Te zenéd is. Szerintem ez óriási tehetségre vall, ha emberek ezreinek tudod megadni azt, amire vágnak, még ha csak három-négy percben is. Ha pedig a média is melletted van...!

Márpedig a média most mellettük van. Kimondhatatlan büszkeséggel tölt el, hogy beválogatták *A legnagyobb hős* című dalukat az eurovíziós jelöltek közé. Úgyhogy szépen, biztosan gyalogolnak a világhírnév felé, amit, remélem, el is érnek, hogy mások életét is megváltoztathassák.

Összességében: megéltem, amit egy kamasz lánynak meg kellett élnie, az pedig, hogy a Honeybeast zenekar is része volt ennek, külön pozitívum az életemben. Sok barátot köszönhetek nekik, akikkel valószínűleg nélkülük sosem hozott volna össze a sors.

Ezért is szeretném ezt a pár sort nekik, valamint Mikó Anna tanárnőnek ajánlani, aki lehetőséget adott, hogy mindezt leírhasam. Köszönettel:

Kiss Katalin Mária, Kötschach-Mauthen, 2014.02.09.

„Megdolgoznak érte, az utolsó pengetésig, szólamig, ütésig...”

Egy másik „ősrájongó” hozzászólása

2008 szeptemberében kezdtem el a középiskolát itt, a „Kossuth Zsuzsában”. Három osztály indult. Tele voltam előítéletekkel, nem szerettem volna férfi osztályfőnököt, és hát persze, hogy megkaptam, miért is ne, Kovács Zoltán tanár úr lett az osztályfőnököm. Tudtam arról, hogy van valami zenekara, de igazából nem nagyon érdeklődtem a dolog iránt. Az idő múlásával elkezdett azonban érdekelni a dolog: milyen lehet ez a zenekar? Megismerkedtem Marcsimmal, és pár leányzóval, akikkel elmentem életem első Honeybeast-koncertjére. Hatalmasat csalódtam – pozitív értelemben véve...

Azóta nincs megállás: rengeteg koncerten voltunk, melyeknek 99%-ára Marcsimmal kézen fogva jártunk, ha esett, ha fújt (mert ilyen is volt, nem egyszer; mostanra elváltak útjaink, nem létezőnk mint kis csapat, de a kapcsolatot tartjuk, évente minimum egyszer találkozunk valamilyen fesztiválon). Immáron hatodik éve követem a zenekar munkásságát, mi csak úgy hívjuk magunkat egymás között, hogy „az első soros banda”, erre büszkék vagyunk. De nem büszkébbek, mint amilyen büszkék vagyunk a zenekarra.

Tegnap este már időben bevackoltam magam a szobába, meleg tea, Nutella, minden, ami kell, több ismerősömmel neten keresztül értekeztünk, hogy kinek ki mennyire tetszett vagy sem, kik a kedvencek. Azonban amint meghallottam, hogy Honeybeast... csak ültem, füleltem és figyeltem.

Amint Zsolti leütötte az első billentyűt, kicsordultak a könnyeim... Nagyon büszke voltam rájuk. Mosolyogva néztem végig a dalt, és amint vége lett, szaladtam át anyumékhoz, hogy „Látod, én megmondtam, hogy megcsinálják!”. Anyum csak nevetett, látta, hogy mennyire meghatódtam. Nem véletlen vannak ott, ahol vannak, mert megdolgoznak érte, az utolsó pengetésig, szólamig, ütésig... ki miért felelős. Hihetetlen érzés volt látni őket, látni azt a fejlődést, amin keresztülmentek, a tagcseréket, a stílusváltást. Nagyon szurkolok nekik a jövő heti középöntőben, remélem, meg sem állnak Dániáig. Úgy érzem, felnöttek, személy szerint picit félttem is őket, de tudom, hogy tudnak magukra vigyázni, ugyanazok a tündéri és édes emberek maradnak, mint eddig, és sose fognak elfelejteni minket, az „első soros bandát”!

Dömötör Évi

„Nem kell őket féltetni”

Életemben először nézem ezt a műsort, azelőtt csak úgy néha-néha, véletlenszerűen néztem bele. Most, ugye, érdekelt a Honeybeast. Összefoglalom, miért most nézem először: az elődöntő harmadik fordulójában, sőt az ezt megelőző kettőben rengeteg olyan dalt hallottam, ami egyszerűen nem fogott meg, türelmetlenül mászkáltam fel-alá a tv előtt, olvastam közben, vagy egyszerűen elsétáltam a dolgomra, mert ezeket bárhol, bárkitől, bármikor hallhatom, látástól vakulásig.

A Honeybeast továbbjutásának nemcsak azért örülök, mert minden másnap esélyem van karambolozni a folyosón Kovács Zoltán tanár úrral, hanem egyszerűen erre nem mondhatom azt, hogy ezt bárkitől hallhatom, bárhol, bármikor. Ez Honeybeast. És itt az élő példa arra, hogy ahhoz, hogy tömegeket szólítsunk meg, tömegekhez jusjunk el, nem kell „leadni a színvonalat” a sárga földig. A banda eddigi és jövőbeli népszerűsége is abban rejlik, hogy a mindennapokból merít, azért tud ez nagyon megérinteni és hatásos lenni, mert szinte bárki érezheti úgy, hogy ez egy kicsit róla szól. Mindezt úgy teszi, hogy nem válik agyonunt maszlaggá, nem olyan, mint egy tipikus romantikus vígjáték, aminek a végét már a címe alapján is tudjuk. Noha „a nem mosod magad után a kádat” egy hétköznapi vita tárgya, ez adja meg egyben a varázst is. Mind a dallamot, mind a szövegeket lehet egyszerűen szeretni, és elmélyülten elemezni is, rágódni rajta egy kicsit. És akkor az én igényeim ezzel vannak ki elégítve. Képes katarzisélményt adni, és azt gondolom, hogy ezt hívjuk művészetnek, és nem egy kultúra, egy piac kiszolgálásnak. És ebben az a szép, hogy az esztétikai értékek mellett vannak rá vevők. A másik ok, amiért örültem a továbbjutásnak, az, hogy Zsófin látszott, a hangján is hallatszott, hogy borzasztóan izgul. És én tudom, mert már hallottam, hogy benne sokkal-sokkal több van, és úgy gondolom, hogy második alkalommal, a most szerzett rutinnak köszönhetően, kihozza magából azt, ami benne van, és akkor nem kell őket féltetni.

Gombkötő Ildikó

Most már álmodozom

Villáminterjú (Bencsik-)Kovács Zoltán tanár úrral – a sikeres középdöntő után

Nem könnyű két fronton helytállni. A tanár úr a diáknapi Ki mit tud! zsűrizése után azonnal autóba szállt. Szó szerint a nem létező két percét kihasználva csíptem el egy interjúra.

Ludányi Zsófia rajza

– Az első alkalommal – az elődöntőben – úgy tűnt, nagyon izgultál, a középdöntőben már sokkal nyugodtabbnak tűntél. Ennyire nem hittél a továbbjutásban? Vagy reménykedtél?

– Most így utólag elmondhatom, hogy az elődöntő után volt nekünk egyfajta, hogy úgy mondjam, matematikai esélyünk, hogyha számba vettük ott a produkciókat meg az internetet. Az interneten azért nyomon lehet követni, hogy kinek milyen a támogatottsága, és nekünk egy jó ideig abszolút a legnagyobb támogatásunk volt. Dér Henitől és Oláh Ibolyától nagyon féltem, de azt gondoltam, hogy ha a közönség dönt, akkor van esélyünk. És hát, mivel ez a produkció jobban sikerült, mint az első, azt gondoltam, hogy rajtunk nem nagyon múlt, úgyhogy ez kicsit megnyugtató. Szerencsére sikerült.

– Az elődöntő előtt még nagyon tartottál Radics Gigitől. Most nem ugyanabba a középdöntőbe kerültek, de a döntőben még ellenfeletek lehetett volna. Mennyire lepett meg, hogy ő kiesett?

– Radics Gigi kiváló énekesnő, de ezt a dalt a közönség nem zárta a szívébe. De ő egy bábajos lány, és tényleg csodálatosan énekel, és azt gondolom, hogy a tehetsége abszolút határokon túl nyúlik.

– Olvasod az ősrajongóidat a honlapunkon? Ha hihetek annak, amit ők írtak, akkor elképesztő, hogy honnan indultatok, és hol vagytok most.

– Kicsit messzebről indultunk, mert Karakószörcsögpusztán kezdtük...

– Egy kicsit megijedtem a középdöntőben a Fool Moon-tól, hogy megosztják a szegedi szavazókat, de nem így történt, mert a zsűri juttatta őket tovább. Viszont most jön a neheze, a döntő. Milyen esélyeket láatsz?

– Az a tétje ennek, hogy a zsűri bejuttat-e minket a négy közé, mert ott már szerintem akár még lehet is esélyünk, hiszen tényleg nagyon érezzük a közönség támogatását. Úgyhogy igen, ellenfelünk a Fool Moon, de semmiképpen nem ellenségünk vagy vetélytársunk, mert nagyon jóban vagyunk velük. Én nagyon örülök, hogy ott vannak. Nekem az volt az álmom, hogy a két zenekar a döntőbe kerüljön, a többit majd meglátjuk.

– És most már álmodozol Dániáról?

– Azért ha ott van egy terített asztal, akkor már akarsz belőle enni valamit. Mondhatjuk azt, hogy igen. Álmodozom.

Mikó Anna

Mint arról már többször hírt adtunk, Bencsik-Kovács Zoltán tanár úr Honeybeast nevű együttesével A Dal című eurovíziós dalválasztó műsor versenyzője volt. A közönség szeretete a döntőig repítette a zenekart, de ott a zsűri már nem szavazta be őket a négy „legjobb” közé, így az sms-ekre ezúttal sajnos nem volt szükség. Riportereink, Micziz Petra és Mikó Anna tanárnő még felkérték a tanár urat egy utolsó beszélgetésre.

M. A.: – Ha értékelned kellene ezt a döntőt, mit mondanál?

B. K. Z.: – Azt mondanám, hogy gratulálok a győztesnek, Kállay Saunders András megérdemelten nyerte meg ezt a versenyt, és kiváló a dal. Minden remény megvan arra, hogy esetleg ezt külföldön is fogják értékelni. Az előadás profi, legalább neki nincs magyar akcentusa, hiszen az anyanyelve valójában nem magyar.

Igazából azt sajnálom, hogy a közönségsvazatokkal továbbjutott együttesek nem kaptak lehetőséget a négy között, egyetlen árva pontot nem kapott a Depresszió meg a Honeybeast. Ez talán kicsit fura, de ettől függetlenül Kállay Saunders András megérdemelten győzött.

M. A.: – Van olyan köztetek, aki csalódott? Messzebb jutottatok, mint ahogy elképzeltétek.

B. K. Z.: – Nem, nincs közöttünk olyan. Inkább a közönségünk csalódott. Mi azért tudtuk, hogy ez a realitás, tehát igazából, ahogy Czutor Zoltán barátom fogalmazta meg, egyszer volt Budán kutyavásár. Annyira a partvonal mellől, mögül nem nagyon lehet érvényesülni. Az, ami ByeAlexszel tavaly történt, hogy gyakorlatilag az ismeretlenségből hirtelen felkapta a hírnév, és óriási sikert ért el, egyszer történik meg egy életben vagy egy versenyben. Az idén nem is nagyon támogatták, hogy ez megtörténhessen. Azt gondolom, hogy amit előre lehetett sejteni, vagy egyáltalán remélni lehetett, azt elértük.

M. P.: – Az első alkalommal a színpadon volt az egész zenekar, a döntőben viszont nem voltak fönt, de volt vokál. Miért történt a változtatás?

B. K. Z.: – Ennek a dalnak van egy eredeti változata, amiben szerepel egy négyszólamú vokál, ami elég fontos és hangsúlyos szerepet tölt be a dalban. Mivel a verseny szabályai csak azt engedik meg, hogy hat ember legyen a színpadon, és ez egy hatfős zenekar, a vokál nem fért fel a színpadra. De többször hallottuk a közönségtől, a kommentekből és a zsűritől is, hogy hiányzik az a bizonyos vokál. Úgy gondoltuk, hogy a végén, mivel már kétszer megmutattuk a dalt a zenekarral együtt, tehát mind a hatan ott voltunk a színpadon, megpróbáljuk kielégíteni a zsűri, illetve a közönség bizonyos részének a vágyát. Így akartunk némi pluszt adni még a dalhoz. Egyébként a nyolc döntős közül négyen változtattak a döntőben. Tehát ott már érezték, hogy nagyobb a tét, mindenki valami olyannal akart előrukkolni, amit eddig nem látott a zsűri. Na, mi ezt pont meg tudtuk oldani, hogy A legnagyobb hős nem változatlanul hangzott el a döntőben, hanem bizony a vokállal együtt.

A zenekar teljes egységben döntötte el a középöntő után, szinte ünneplés helyett, hogy ez így lesz. Mindenki, az egész zenekar jelen volt, végig ott voltak a lihegőben, ahogy mondják, vagy a művészmegőrzőben, ahogy a tévések nevezik. Mindenki magáénak érezte.

M. A.: – Mi változik meg ezután? Milyen plusz lehetőségekhez juthatok A Dal révén?

B. K. Z.: – Vannak már aprócska jelek, de azért eloszlatnám azt a tévhitet, hogy egy csapásra befutottunk. A rajongóink számát a közösségi oldalon megdupláztuk, egyébként is nagyon sok pozitív visszajelzést kaptuk. Tudjuk, hogy elég nagy támogatottságunk volt a verseny alatt is, jóval nagyobb, mint vártuk. Úgy néz ki, ez a dal eljutott az emberekhez, nagyon sokan tudnak róla, és a következő hetekben, hónapokban fog eldőlni, hogy ez valójában a karrier szempontjából mit fog jelenteni. Ezt most még nem tudjuk felmérni. Hogyha tényleg jönnek a koncertfelkérések, és – ahogy azt ígérték – nyitott kapukat döngetünk, ha új dallal jelenünk meg egy rádiónál, akkor azt mondom, hogy volt értelme. A versenyben sikert értünk el, ez kétségtelen, hiszen kétszer a közönség juttatott tovább, de hogy ez mennyire fordítható majd át koncertekbe, rádiólejátszásokba, azt most még nem lehet tudni.

Micziz Petra, Mikó Anna

Tömény szesz kontra testes bor

A Dal végeredményéről

Megosztottak a vélemények A Dal kimenetével kapcsolatban, egyesek kedélyeit felborzolta, a külföldiek meg oda vannak meg vissza. A közép-döntő után úgy gondoltam, itt a Honeybeastnek most törvényszerűen vége van. A továbbjutás arra volt jó, hogy Zsófit végre hallhattuk a megszokott zsírprofi módon. De valójában számomra egyértelmű volt, hogy ennyi volt.

Fotó: koncert.hu – a Honeybeast a Kuplungban

Középiskolám első évét zenész közegben töltöttem, egy erre szakosodott szakközépiskolában, ahol nemcsak zenélni tanítottak, hanem arra is, hogy mint zenészek hogyan szervezzük és építjük fel magunkat az esetleges karrierünk során. Az első lecke, amit megtanítottak nekünk: lehetsz akármilyen tehetséges, akármilyen profi, akármilyen egyedi, lehet akármilyen mély mondanivalód – hiába, ha nem eladható széles körökben, ha nem „rádióképes”, akkor így jártál, nem tudsz ki törni, valószínűleg meglesz egy adott köröd, de annál nincs tovább. Eldöntheted, melyik utat választod.

Ha a teljeség igénye nélkül csak A legnagyobb hőst és a győztes dalt vetem össze, ez utóbbi olyan, mint a tömény szesz, amit megkaphatsz pár száz forintért akármelyik kisboltban, és ha lehúzod, azonnal megtántorodsz. Egyszerű szöveg, mély mondanivaló, az ezt szolgáló drámai előadásmód. Ebből az következik, hogy egy nagyon mély dolgot adagolnak be nagyon egyszerűen és nagyon gyorsan. A hatás gyors és brutális (nem csoda, hogy a határokon túl odavannak érte.)

A legnagyobb hős olyan, mint egy jó, testes, különleges bor, amit lassan iszik ez ember, kóstolgatja, ízlelgeti, szagolja, forgatja. Aminek története és hagyománya van. Amiből ha megiszol két pohárral, már bizony becsípsz, de ezt talán észre se veszed, csak amikor már felálltál. Fokozatosan hat és érződik ki minden aromája. De már az illatából is érezzük: hmm, ez bizony jó.

A megismerés már egy folyamat eredménye. Nem mindenkinek igénye a jó bor. A Honeybeast összetett, kifinomult, érzéki, művészi, tele szimbólumokkal. Ehhez idő kell és gondolkodás, műveltség és nyitottság a megismerésre.

Szerintem a zsűri nem a magyar nyelvűséget kifogásolta, hanem ezt a jelenséget, amit az imént taglaltam. Sajnos ezt bizony nem lehet lenyomni mindenkinek a torkán. Ha fogsz egy tölcsért, és leöntesz egy üveg jó bort az ember torkán, elvész a megismerés, az ízlelés, a megértés. Az egésznek a lényege. Akkor semmi értelme az egésznek, csak részeg lesz az illető, de a tabis bortól is ugyanúgy részeg lenne.

Nagyon jó, hogy a Honeybeast elindult ezen a megmérettetésen, hogy idáig jutott, így eljutott azokhoz, akikhez el kell jutnia. Ezentúl lehet szépen, lassan ízlelgetni, kóstolgatni. Ismerkedni.

Gombkötő Ildikó

Irodalmi sarok

Komlósi Zseraldin:

Negatív a magyar nép

Negatív a magyar nép,
Nagyfokú az irigység,
Hazájukat nem szeretik,
Lehetőségeik elfelejtik!

Negatív a magyar nép!
Ismeretlen földre lép,
Elhagyják otthonaikat,
Családjaikat, barátaikat.

Negatív a magyar nép,
A jövő érdekében meglép,
Hazáját hátrahagyva
Vándorol nyugatra!

Híres volt a magyar nép,
Mindenki boldogan élt!
Nem volt gond semmire,
Mindenkinek volt öröme!

Lelkemben éhség,
Mély a sötétség,
Alja már nincsen,
De egyszer véget ér.

Addig is várok,
Kékségben járok
Gondolat nélkül,
A bensőm lázban ég.

Blidár Anett:

Magyarokhoz 2013

Honfitársaim, magyarok!
Sajnos, egyre jobban fogyunk.
Kevés a gyerek, sok az öreg.
Jó lenne, ha fordítva lenne!

Kellemes, ha sok a testvér,
Aki egymással egy vér,
Néha-néha összevesznek,
De egymásnak segítenek.

Országunknak is jó lenne,
Ha sok fiatal serénykedne.
A kultúránk virágozna,
Az idegen ide kíváncozna.

Ölel a kétség,
Marok a vétség,
A tettet fizetem
Egy életem át.

Viszont most várok,
Várok, csak várok,
Enyhülést, reményt,
És az elmúlást...

Willow Maiden

(volt diákunk) verse

Fekete Zsófia rajza

Csongrádi Beáta: Petőfi

Petőfi, ha visszatérne,
Hej de nagyon nagyot nézne.
Kihalt a hit, kihalt a tűz,
Ki-ki napi gondokat űz.

Vezérek jók a jóból,
Ki nem fogynak a hazug szókból.
Bottal ütök évek nyomát,
Négy-nél tovább egyik sem lát.

Művészek szelek szárnyán,
Túl a gondolat határán.
Hitet, reményt egyik sem ad,
Űzik saját álmaikat.

Petőfi, ha visszatérne,
Ugyan bizony mit remélne?
Megnézné a TV showját,
S befizetné az adóját.

A szememből lassan egy könnycsepp csordult ki. Nagyon megijedtem, nem tudtam, hogy mi fog történni, mit fog tenni velem. Újra azt a rémes mosolyt láttam az arcán. Mintha a félelmemből táplálkozna.

A szemeimet összezártam, és önkényesen próbáltam ellökni magamtól, ám mikor a kezem felé nyújtottam, ő azonnal megragadta azt. A szorítása jéghideg és erős volt. Újra kinyitottam a szemem. A mosoly kezdett eltűnni az arcáról, mígnem teljesen semmivé lett. Még jobban megszorította a karom, és megfordult.

Elindult, és húzott maga után. Odament az egyik ház falához, rátette a szabad kezét a falra. A keze szinte szürke volt. A puszta látványától kirázott a hideg. Lesütötte a fejét, és valami idegen nyelven kezdett el mormogni. Amikor befejezte, felemelte a fejét, és hátranézett. Megint kezdett mosolyogni kezdett, és dobbantott egyet a lábával.

Ekkor a fal elkezdett repedezni, és erős szél támadt, mely mintha a repedésekből tört volna elő. Hatalmas porfelhő szállt fel. Megrántotta a karom, és bedobott abba a helyiségbe, ahova ez a „kapu” nyílt.

Kétségbeestem. Körbenéztem, de minden homályos volt a felkavarodott por miatt. Próbáltam egy fényforrást keresni, de csak a kapuból jött fénysugár. Mikor odakaptam a szemem, a csuklyás a túloldalon kuncogni kezdett, majd a kapu elkezdett bezáródni. Odszaladtam a falhoz, hogy megakadályozzam, de túl nehéz volt.

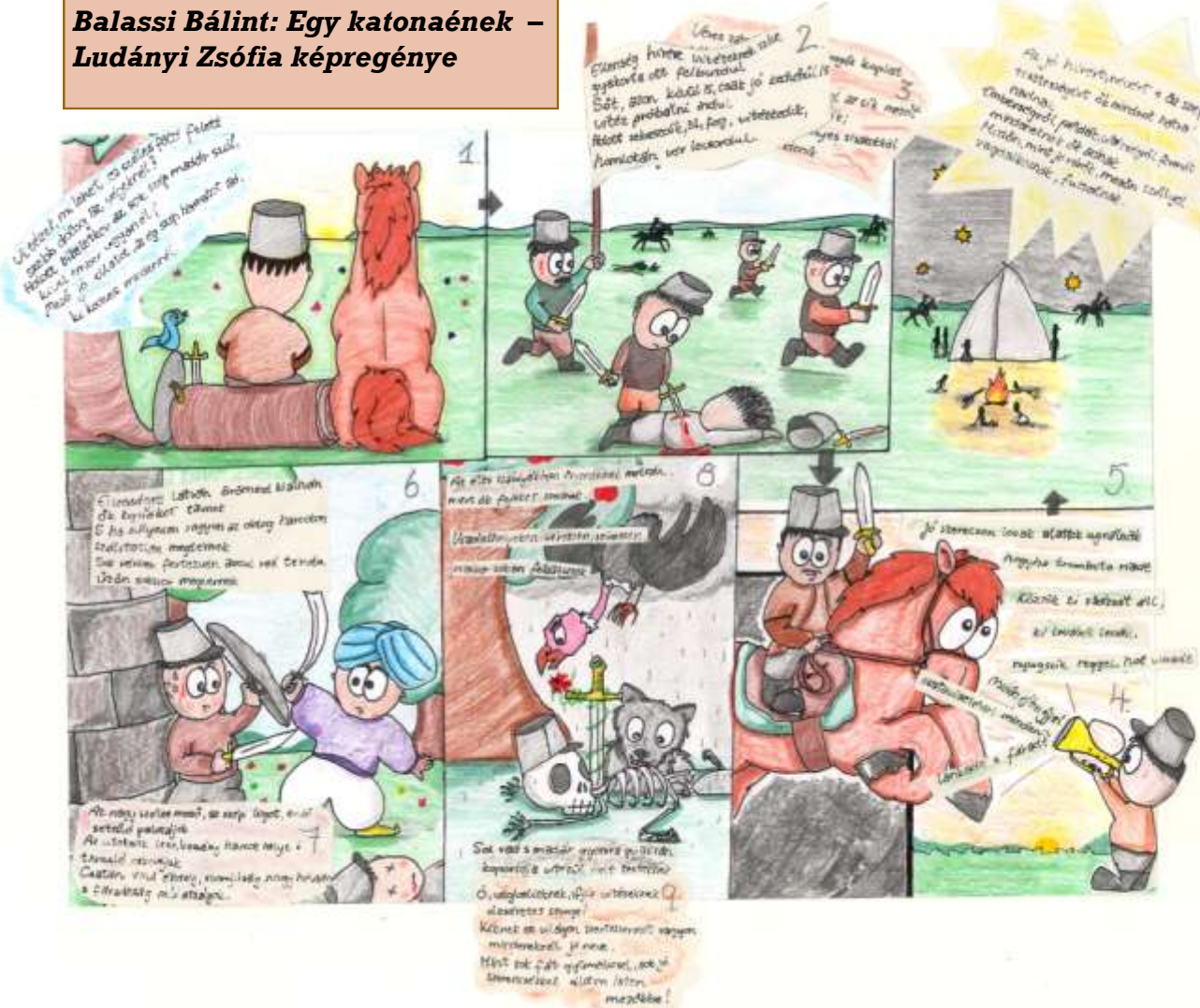
Minden fény megszűnt, koromsötét volt. Összeroskadtam az egyedüllétől. Nem tudtam, mi lesz most velem. A földön heverve másra sem tudtam gondolni, mint hogy örökre itt fogok maradni.

Úgy éreztem, már több mint félóra eltelt. A sírást már rég abbahagytam, kezdtem beletörődni a helyzetembe. Ám ekkor, ebben a reménytelen állapotomban dübörgést hallottam a mögöttem lévő falon túlról. Segítségért kiáltottam, hátha meghallja valaki. De nem. Az az isteni zaj rögtön el is halkult...

Ábrahám Eszter

**Balassi Bálint: Egy katonaének –
Ludányi Zsófia képregénye**

Kirándulás a Naturtexbe

Január 22-én a 11.c osztály könnyűiparosaival üzemlátogatásra mentünk Paktai Edit tanárnő kíséretében a Naturtex Gyapjú- és Tolfeldolgozó Kft.-hez. A Naturtex Magyarország piacvezető márkája a paplanok és párnák gyártása terén.

Az egyik vezető várt minket, aki készségesen körbevezetett. Először egy kisfilmet néztünk meg a Naturtex alapításáról, majd elindultunk a nyersanyagraktárba, ahol bálákban tárolják a töltőanyagokat, amiből mintákat is kaptunk.

Ezen kívül voltunk még a varrodában és raktárban. A raktár hatalmas alapterületű, ahol több ezer termék található. A varrodában nagyon tetszetek az anyagok, amiből szintén kaptunk mintát. Megismertük a lézeres technikát, amivel a párnák szélét hegesztik varrás helyett. Ez mindenki számára nagyon érdekes volt.

Megtudtuk, hogy itt mindennap kemény munka folyik. Összességében nagyon tetszett az üzem, sok új dolgot megtudtunk, és reméljük, hogy máskor is lesz lehetőségünk eljutni ide.

Yetismis Selin és Móra Dominika

A selyem

Szeretjük, viseljük, élvezzük a tapintását – de nem sokat tudunk róla. Valójában mi is a selyem? Könnyűipari tagozatos diákjaink segítenek a bővebb tájékozódásban.

A hernyóselyem a selyemhernyó mirigyváladékából keletkezett finom, fényes, rugalmas szál, egyike a textiliparban felhasznált állati eredetű szálak anyagoknak. Története a legenda szerint a Kr. e. 2640 körüli időkre nyúlik vissza. Hszi Ling Si kínai császárné véletlenül beleejtett a forró

teájába egy selyemgubót, ami a hőtől meglágyult, és hosszú, finom fonalat eresztett le.

Magyarországon a selyemhernyót Passardi Péter János olasz telepes honosította meg 1680-ban. A 18. században hazánkban számos selyemmanufaktúra működött.

A selyemhernyó tenyésztése a következőképpen történik:

A lepke lerakja a petéit. Tavasszal a petékből apró sötétbarna lárvák kelnek ki, amelyek eperfaleveleket esznek. A hernyó gyorsan fejlődik, négy-öt hét alatt teljes méretűre nő, majd elzárja magát a külvilágtól, bebábozódik. A begubózásakor a szája melletti két mirigyből váladékot bocsát ki, amely a levegőn egy szállá szilárdul. Ez a két mirigy termeli a selyemszál anyagát, a fibroint és az összetapasztó anyagot, a szericint.

A hernyó a gubót – a tehetetlen bábállapot alatti védelem céljából – kívülről befelé építi. A gubó kb. 3000 – 3500 méter hosszú selyemszálból áll. A kifejlődött lepke átrágja magát a gubó falán, ezért a fonál megmentése érdekében a bábót kikelés előtt elpusztítják. Ez az eljárás történhet gázzal, főzéssel és napsugárral.

A gubót 90 °C-os vízben főzik, a szericinréteg megpuhul, és így a selyemgubóból kb. 400–600 méter hosszú selyemszál fejthető le. A szálakat felgombolyítják, és 7-10 gubószálat fognak össze egy nyersselyemszállá.

A selyemszál keresztmetszete lekerekített sarkú háromszögre hasonlít. Fényes, lágy fogású, kellemes tapintású. Szilárdsága, szakítóereje nagyon jó. Jól nyúlik, eredeti hossza 10-30%-át is elérheti. Rugalmassága kiváló, ezért nem igazán gyűrődik. Az elektrosztatikus feltöltődés nem jellemző rá, mert a selyem nedvességtartalma levezeti a töltéseket. A klór erősen károsíthatja. Hűvös tapintású, a hőt jól tartja, nedvességfelvétele nagyon jó.

A selymet alkotó aminosavak kellemesek a bőrnek, állítólag megvéd számos bőrbetegségtől. (Némelyik kozmetikai szer selyemporból készül.)

Égése lassú, kis lánggal ég, égett szaruszagú vagy hajszagú, égésterméke sötét szétmorzsolható salak.

Tulajdonságait a következőképpen változtatják meg: hámtalanítják a szericin gyenge szappanos lúgban való eltávolításával, illetve nehezítik (a tömegvesztés kikészítőanyaggal, például fémsókkal pótolható).

Kezelési útmutató: A foltokat vegytisztítással távolítsuk el. (A folt eredetéről tájékoztassuk a ruhatisztítót.) Ha otthon mossuk, körülbelül 30°C-os vizet és semleges mosószert használjunk. Fehér selymet hidrogén-peroxid oldattal vagy nátrium-perboráttal lehet fehériteni, de sohase használjunk klórtartalmú fehéritőszert! A selymet nedves állapotban vasalhatjuk.

A selyemből ruházati termékek (pl. ingek, blúzok, nyakkendők, fehérneműk, alkalmi ruhák, köntösök stb.), dekorációk (pl. szalagok, selyemvirágok), lakástextíliák (pl. függönyök), selyemcérnák készülnek. Régebben elektromos szigetelő bevonatok, malomipari szítaszövetek is készültek belőle, és az első világháború idején ebből készítették az ejtőernyőket is.

Vannak egyéb selyemfajták is. A tenyésztett selyemlepke hernyójának selymén kívül a textilipar egyes vadon élő lepkefajok hernyóinak gubószálait, a *vadselymet* is felhasználja. (Ez általában durvább és sötétebb színű a tenyésztett selyemhernyó selyménél.)

Létezik ún. pókselyem is. Egy francia tudós 1710-ben pókszálakból kesztyűt és harisnyát készített. A pókok tenyésztése azonban igen nagy akadályokba ütközött, és megállapították, hogy 450 pók egész évi szálhozama volna szükséges 1 méter selyemszövet előállítására.

Komlósi Zseraldin
Molnár Boglárka
Nagy Mihály Márta

TBW – Az ember sötét oldala

Interjú Magyar Marcellel

Riporterünk, Katona Boglárka célja a diákjaink egy részéhez közelebb álló fiatal zenekarok bemutatása. Ezúttal a The Beast Within zenekar énekesével, Magyar Marcellel beszélgett.

Magyar Marcell – vokál

Bécsi Botond – gitár

Szűcs Bendegúz – gitár

Luttrell Duncan – basszusgitár

Zelei Krisztián – dob

– Ki és mikor alapította a zenekart?

– 2012 nyarán álltunk össze. Az alapító tagok megegyeznek a mostani tagokkal, Luttrell Duncant kivéve, aki basszusgitáron játszik. Neki

Sándor Péter volt az elődje, de mindössze néhány hónapig volt tagja a zenekarunknak.

– Hobbiszinten terveztétek ezt az egészet, vagy akartatok valami nagyot alakítani, berobbanni a köztudatba?

– Mindnyájan tisztában vagyunk vele, hogy nem fogunk „berobbanni a köztudatba”. A mi zenénk az underground körökben is csak a legszűkebb réteget foglalkoztatja. Számunkra a legnagyobb siker az, ha a hazai szintéren ismertté tudunk válni.

– Ezzel akartok majd továbbra is foglalkozni, vagy van más tervetek is?

– Mindenképpen szeretnénk zenéléssel foglalkozni, még ha véget is ér egyszer a TBW. De vannak terveink, és nagyon jól érezzük magunkat a jelenlegi felállásban!

– Honnan jött a zenekar neve?

– A nevünk kapcsolódik a zenekar alapkoncepciójához, miszerint az ember sötét oldalát tanulmányozzuk.

– Hogy van időtök erre az egészre?

– Az idő egy kényes téma, főleg, ha az ember idejének nagy részét a tanulás veszi el – még mindannyian tanulók vagyunk. Van, amikor nem sikerül lejutnunk egy-egy próbára, de persze megértőek vagyunk egymással szemben. A tanulás mellett ketten sportolunk is a bandából, és mindezek mellé jönnek a barátok és a haverok. Néha nem könnyű dolog az együttessel is foglalkozni.

– Soha nem volt vita? Volt már válságban a banda?

– Voltak kisebb viták a bandában, de mindig megbeszéltük a dolgokat előbb-utóbb. Válság szerencsére még nem volt.

– Mennyire arányos a munkamegosztás? Van egy „főember”, vagy mindenki egyenlően kiveszi a részét?

– Mindenki kiveszi a részét a dalírásból.

– Miben különböztök a többi bandától a külsőségek szempontjából?

– Érdekesség lehet, hogy pl. nincsenek tetoválásaink, vagy hosszú hajunk. Ez szerintem a mi műfajunkban furcsának számít.

– Csak angol zenéket fogtok játszani, vagy magyart is (bár ilyet szerintem magyarul nem lehet játszani)?

– Soha nem fogunk magyar szövegeket írni.

– Hogy neveznéd a stílust, amiben játszotok?

– Mindenki döntse el magának. Mi leginkább progresszív vagy death metal-nak hívnánk.

– Mikor jött ki az első számotok?

– Az első számunk 2013. március 1-jén került fel a youtube-ra a demónk részeként.

– Mikor és hol volt az első fellépésetek?

– A Rongy Kocsmában léptünk fel először, 2013. március 9-én.

– Lesz-e majd klipek?

– Idővel szeretnénk videoklipet is készíteni.

– Mikor jön ki az első kislemezetek? Mikor hallhatunk új számot?

– Az első kislemezünk 2014 nyarán már hallható lesz, ha minden a terv szerint megy.

– Mikor hallhatunk új számot tőletek?

– Új szám is leghamarabb nyár elején jön ki.

– Mikor és hol fogtok fellépni?

– Egyelőre számírás, stúdiózás van tervben, de ha kijön az új kislemez, biztosan sokat fogunk koncertezni.

Katona Boglárka

A végzet erekllyei: Csontváros

Könyvrajongó kritikusunk sokkot kapott

Hát ez borzalmas volt. Rémes volt a szereplőválasztás, és nem igazán vették figyelembe a könyv karaktereit. Nekem nem fér bele, hogy a főszereplő haja nem vörös, a meleg mágus nem húzott szemű, hanem normális szemű ember.

Egyébként is, hol volt a macska??? Még szerencse, hogy a hollót nem hagyták ki. Jace-t én nem így képzeltem, Clary se tetszett. Valentine szőke, magas és széles vállú. Simon patkánnyá változik, nem pedig rögtön vámpírrá.

Ezért nem jó megfilmesíteni a jó könyveket. Megfogadtam, hogy ez volt az utolsó eset, hogy úgy néztem meg egy filmet, hogy előtte elolvastam a könyvet. Ebből mindig csak katasztrófa lesz. Kész, én kínomban végignevettem a filmet, röhejes volt, amit a filmkészítők műveltek.

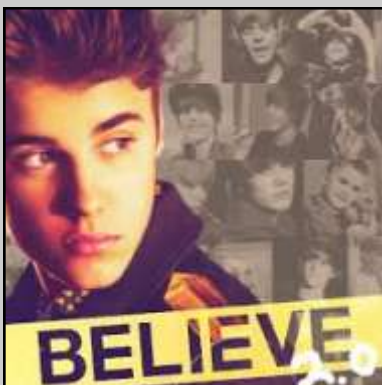
Katona Boglárka

Híres Barbara rövid ajánlók formájában segít eligazodni a legújabb mozifilmek között. Illusztrációként moziplakátokat használtunk. A filmekhez mindenkinek jó szórakozást kívánunk! (Az ajánlók több korosztályhoz szólnak, hisz a lapot szakképzősök is olvassák. A filmek némelyike korhatáros. Kérjük, ellenőrizzétek ezt még a jegy megvásárlása előtt!)

Justin Bieber: Believe –

A film a fiatal ikon életéről szól, akit 2008-ban fedezett fel későbbi menedzsere, Scooter Braun a Youtube-on. A popcsillagnak ezen kívül már készült egy egész estés dokumentumfilmje is (Never say Never).

Téli mese – Ebben a különös világban minden megtörténhet. New York nem az a város, amit ismerünk. Peter bevándorló, de hogy lesz belőle betörő? Később szerelmes? Ezt nektek kell megtudni.

Végtelen szerelem –

Az amerikai romantikus film egy tipikus szerelmes történet. Egy gazdag lány és egy karizmatikus fiú kapcsolatának drámája, akiket a szüleik természetesen megpróbálnak szétválasztani.

Herkules legendája –

Herkules végzete születésekor elrendeltetett: ő lesz a béke elhozója. Egyetlen vágya, hogy szerelmével lehessen. De a hercegnőért küzdeni kell. Miért? Tudd meg te!

ÉN, Frankenstein –

Kétszáz évvel azután, hogy Dr. Frankenstein megteremtette szörnyét, Adam még mindig itt él köztünk. Amikor azonban egy háború közepébe csöppen, melynek tétje az emberiség sorsa, ráébred, hogy ő maga hordozza a pusztulás kulcsát.

Jack Ryan: Árnyékügynök –

Ray nem egy egyszerű banki elemző, már évek óta a CIA-nek dolgozik. Egy aktuális ügy miatt a magánélete és a munka között kell lavíroznia. Vajon hogyan csinálja?

Ez volt számomra az eddigi legjobb diáknap, csupa jó programmal hevítve. A diákok többfajta programra mehettek, és ahogy láttam, nagyon kevés ember volt az aulában vagy a folyosón, vagyis a programok le is kötötték őket. Ahogy láttam, leginkább az autósiskola és a zumba volt népszerű, hisz ott voltak a legtöbben.

Nekem is nagyon tetszettek a programok. Részt vettem a Ki mit tud vetélkedőn is, ahol nem a nyereséért indultam, hanem tapasztalatszerzés céljából. Jó érzés volt, hogy sokan odajöttek, és nézték, hallgatták a dalt, amit előadtam.

Később kipróbáltam a tolószéket is, amivel, valljuk be, nem könnyű közlekedni még akkor sem, ha régebben már próbálkoztam ilyesmivel. Belegondoltam, milyen rossz lehet valakinek nap mint nap ebben a székben ülni és élni. Örülök, hogy ki lehetett próbálni, de nem szívesen kerülnek bele.

Az osztálytáncunk szerintem most jobban sikerült, mint a szalagavatón, valahogy jobban beleéltük magunkat. Lehet, hogy azért, mert az iskolában adtuk elő a diákoknak, ezt magam sem tudom, de én megint nagyon jól éreztem magam.

Köszönöm a tanároknak ezt a jó kis napot, ahol ennyi jó program várt minket! Először is köszönetet mondanék azért, hogy én lehettem a zsűri egyik tagja a filmes vetélkedőn. Szeretek zsűritag lenni, mert akkor teljesen más szögből élem meg azt, amit látok, mint egy átlagos néző. Több szempontot is kell nézmem, ami nekem nagyon tetszik. Ugyanakkor most nehéz is volt számomra a döntés, hisz nagyon sok jó produkció volt, és nehezen tudtam dönteni a pontozásról, bár voltak kifejezetten kedvenceim, amiket akkor is kitaláltam volna, ha nem mondják meg a film címét. Zsűritagnak lenni jó dolog is, meg rossz is, hiszen a választás rajtam is múlik, részben én döntöm el, hogy melyik volt a legjobb produkció.

De hál'Istennek Zanin Csaba tanár úrral és Veszelinov Ágnes tanárnővel hasonlóan gondolkodtunk és pontoztunk, így könnyebb volt megállapítani a végeredményt.

Csongrádi Beáta

Iskolanap külsős szemmel

„Beállok én is a tornasorba” – éneklő a Honeybeast. Nemrég kezdtem meg gyakorlato-
mat az iskolában, és én is azonnal lelkes résztve-
vője lettem az iskola életének, és szurkolója az
iskola egyik büszkeségének – a DAL egyik
résztvevőjének.

Tanítási gyakorlatom keretében tanórán kívüli
programokon is szívesen vettem részt. Az isko-
lanap pedig remek alkalomnak bizonyult, hogy
kicsit betekintsek az iskola tanórán kívüli életé-
be, lehetővé tette, hogy más oldalukról is megis-
merjem a diákokat és a tanárokat.

Amit láttam, az minden előzetes elképzelése-
met, várakozásomat felülmúlta. A kreativitás, a
rengeteg ötlet és választható tevékenység nagyon
színvonalassá és változatossá tette a napot szá-
momra. Én magam is nagyon sokat tanultam, sok
új dolgot ismertem meg. A rengeteg programot
nagyon színvonalasan és szervezeten bonyolítot-
ták le.

Ha választhatok „legnagyobb hőst”, akkor szá-
momra a kortárssegítők voltak azok.

Eddig nem találkoztam iskolai szinten ehhez
hasonlóan jól működő szervezettel. A résztve-
vők több osztályból verbuválódnak, és komoly
szakmai – elméleti és gyakorlati – képzés után
vállalkoztak a feladat ellátására. Az a fajta lel-
kesedés, ahogy meséltek működésükről, munká-
jukról, tapasztalataikról, komoly figyelmet érde-
mel.

Mindez komoly szakmai elhivatottsággal is pá-
rosul, és egy olyan emberi érték melletti elköte-
lezettséget jelenít meg, mely komoly kihívást
jelent még a professzionális szakmai segítőknek
is. Mindannyian tudjuk, hogy e korosztályban a
kortársak szerepe milyen meghatározó. Szeret-
ném ajánlani, hogy ha bármilyen problémátok
van, vagy csak beszélgetni szeretnétek, forduljatok
hozzájuk bizalommal.

„Hova is rejtsem el a szívem tőled?” – zárom a
Honeybeast sorával. Elölük nem kell.

Görög Emese

Gratulálunk!

Volt tanárunknak, Boldog Zoltánnak és párjának, Farkas Daniellának kislányukhoz, Boldog Anna Zoéhoz, aki 2013. december 23-án, 20:15-kor született 3000 g-mal és 47 cm-rel.

Kovácsné Pozsár Henrietta tanárnőnek és férjének, Kovács Tibornak második kisfiukhoz, Kovács Patrikhoz, aki február 11-én, 22:48-kor érkezett meg 4240 g-mal és 53 cm-rel.

Pásti Urbán Leona tanárnőnek nyugdíjba vonulása alkalmából.

Sipőcz Jenőnek nyugdíjba vonulása alkalmából. Nagyon hiányzik nekünk a portáról!

Földi Lilinek a 10.c-ből, aki a Dugonics Társaság Művészeti Fesztiválján díjat nyert József Attila: Thomas Mann üdvözlése című versének szép tolmácsolásával.

Sebők Rita 11.c osztályos tanuló, aki tavalyi országos győzelme után ismét megnyerte a megyei szépíróversenyt. Képpünkön pár nappal korábban, a diáknapon megszúrták az ujját – de ez, úgy tűnik, semmiben nem akadályozta.

Aranyköpések |

„Erről az óra első tíz percét tartó pedagógus legyen szíves eszmét futtatni.”

(Egy kolléga az értekezleten)

„Az ókori Hellasz a Csendes-óceán mentén helyezkedett el. Ezért volt öntözéses gazdálkodás.”

(Rideg László gyűjtése)

„Rákóczi vállalata a száműzetés.”

(Katona Boglárka gyűjtése)

„Ebben a versben magához beszél és tárgyakhoz hasonlítja érzéseit.”

„Az Egy katonaeének című művet is ő írta. Elmondta, hogy milyenek a katonák, hogy vannak lovagi rendek, emberséges, vitézséges, harcban való ügyesség.”

„A hosszú természet leírása a nő szépségét szolgálja.”

„Balassi ciklonokba sorolta a verseit.”

„A folyosón volt kb. 2 asztal.”

„– Ki az a Gutenberg?

– Egy nyomtató.”

„Dantét bebörtönözték, mert egy bandában volt, ahol loptak. Amikor kiengedték őt, száműzetésbe került és vándorolt. Nem mert verseket írni, mert felismerik a verseit. Később visszament Párizsba, és egy másik bandához csatlakozott, ahol szintén lopásnak indultak, és még egyszer lecsukták, és meghalt. Ő írta a Naphimnusz című verset.”

„Assisi Szent Ferenc alapította a ferences rendet és pápa lett. Az ő alkotása a Mária ének. Ebben a versben együtt érez a Szűz anyával, mert siratja az elhunyt fiát (Jézust). Ez volt a szűzanyának az anyai szeretete.”

„A vers kereszties szerkezetű.”

„Móricka hiányzik. Biztosan elüszkösödött.”

„Ottónak igazából kettős tudathasadása van.”

„Verselése antik, időmértékes, lehangoló.”

„Janus Pannonius messze állt a vallástól, ezt a művei is tükrözték.”

„A vers témája a borbélyban élő nő „enyelgései” és a futtató költő kapcsolata.”

(Mikó Anna gyűjtése)

Noir zárókoncert |

Avagy: életben maradt!

Bekivel ismét koncerteken jártunk. Szokásunkhoz híven ismeretlen bandákra mentünk, de legalább jók voltak, és nem untuk halálra magunkat. Főleg hogy előttünk MOSH-tak (ez a pogo továbbfejlesztett verziója), így hát én csak kétszer vertem be a fejemet. Meg persze meg is tapostak.

Voltak, akik oda figyeltek ránk (nálunk mindenki legalább két fejjel volt magasabb, vagy kétszer elfértünk volna a hátuk mögött), és voltak, akik nem figyeltek. Az egyik srácnak tartottam a hátát, nehogy nekem jöjjön megint, és csak hátra kellett fordulnia, máris kimenekültem.

Vicces volt, főleg, az mikor valaki a női vécéből jött ki, meg lefújoltak, hogy „fúj, lányok”. Nagyon nagy élmény volt az egész koncert. Ezért jó ismeretlen bandák koncertjeire lemenni. Élménnyel lesz teli az ember.

Katona Boglárka

Olvásónapló

Új rovatunkban, amely az Aranyköpések rovat „nagytestvére”, azt mutatjuk meg rendszeresen, mi zajlik diákjaink fejében, amikor egy-egy kötelező olvasmánnyal szembesülnek.

Figyelem! Az alábbi cikkhez egyéni szempontot kapott a szerző, nem is biztos, hogy minden helyes, tehát az írásmű másolásra, plagizálásra semmiképpen nem alkalmas!

Katona József: Bánk bán

A szereplők jellemzése, érzései

Váratlan események, meglepetés

Első szakasz

Ottó örülten szerelmes és bármire képes lenne, hogy megkaphassa Melindát. Melindának is bevallja érzéseit, de ő hűséges marad Bánkhoz. Gertrudis, a királyné arra biztatja Ottót, hogy ne adja fel, tartson ki a szerelme mellett. Bánk végéig hallott mindent és nagyon dühös lett, talán kételkedik Melindában is.

Olyan ez a könyv, mintha valami brazil szappanopera forgatókönyvét olvasnám. Nem gondoltam volna, hogy már ezekben az időkben, mint amikor ez a könyv íródott, már létezett szerelmi háromszög. Az viszont, hogy Melinda visszautasította Ottót azért, mert szereti Bánk bánt, nagyon is becsülendő dolog, és Ottónak tiszteletben kellene tartania Melinda döntését, nem pedig mérgeket önteni az italába. Gertrudis „hátról” irányítja a dolgokat, nem lesz ennek jó vége.

Második szakasz

Petur és társai nem hajlandók a királynét szolgálni, mondván: nem fogunk egy nőnek engedelmeskedni. Ezt Bánknak is elmondják, aki tiltakozik ez ellen.

Biberach nagyon gonosz húzása volt az, hogy Bánkkal elhitette, hogy Melinda meg Ottó együtt vannak. Még ha együtt is vannak, biztosan úgy, hogy azt Melinda nem akarta.

Harmadik szakasz

Bánk és Melinda összevesznek. Bánk nagyon zavart és dühös. Úgy érzi, kezdi elveszteni az ép elméjét. Megsajnálja Tiborcot, aki egy szegény öreg ember, akinek semmi nem jutott az életben. Biberach Ottó ellen fordul, és el akarja hagyni őt, de Ottó dühében leszúrja.

Nadobán Kitti illusztrációja

Nem tartom igazságosnak, hogy Bánk hallott valamit Biberachtól, egyből elhiszi, ahelyett, hogy a feleségével beszélne meg. Melinda őszintén beszélt, Bánk pedig nem is foglalkozott vele, csak hajtotta a maga igazát. Az, hogy Ottó leütötte Biberachot, eléggé meglepett. Ottó elég szánalmasan viselkedett. Amint Biberach nem segített neki, ő leszúrta. Gyerekes!

Negyedik szakasz

Izidóra elmegy a királynéhez, hogy engedélyt kérjen, hogy hazatérhessen. Remény önti el a szívét. Melinda a királyné színe elé járul és lehordja mindennek. Dühre mérdhetetlen, a királyné egész higgadtan kezeli az esetet. Bánk elmondja véleményét Gertrudisnak, megvédi hazáját, majd megöli a királynét.

Melindának és Mikhálnak is igaza van, amikor Gertrudist teszik felelőssé. Bánk szépen megvéde magát Gertrudis törrelétől. Örülök, hogy Bánk megbocsátott Melindának.

Ötödik szakasz

A király hazatér és megtudja, hogy Gertrudis meghalt. Nagyon szomorú és dühös lesz. Ottó bosszúból megöli Melindát. Bánk magába roskad, és nem akar élni többé.

Arra aztán nem számítottam, hogy Melinda is meghal. Bánk helyesen tette, hogy elmondta a királynénak, hogy ő gyilkolt, a király is jól döntött, mikor azt mondta, elég büntetés az Bánknak, hogy elvesztette szerelmét. Jobban örültem volna, ha Bánk és Melinda boldogan élnek Somával, míg meg nem halnak.

Közös program – közös siker!

Beszámoló a finnországi szakmai gyakorlatról
Hämeenlinna, 2014.január.6-február.02

A Leonardo program pályázata révén négy hetet tölthettem könnyűipari szakmai gyakorlaton Finnországban. Hämeenlinna, ahova mentünk, Finnország déli részén helyezkedik el, a fővárostól mintegy 98 km-re. Márkusné Csíkos Ildikó és Puskás Enikő tanárnő kísérték el minket: Bíró Tímeát, Frank Viktóriát, Juhász Viktóriát és engem. Hämeenlinnában Marita, a főmentorunk várt minket, és elvitt a kollégiumba az autójával. A várost már aznap meg tudtuk nézni, mivel akkorra esett a Vízkereszt ünnepe, amit kint ünnepnapként tartanak számon.

A fogadó intézmény, a Koulutuskeskus Tavastia egy nagy oktatási komplexum, több épületből áll, tanulóinak száma több mint 2000 fő. Szerencsére a kollégium szemben helyezkedett el a főépülettel, és azzal az épületrésszel, ahol az oktatásunk folyt. Az iskola körülbelül kényelmes sétával negyedóránnyira volt a belvárostól.

Kedden, az első nap a tiszteletünkre felhúzták a magyar zászlót, aminek nagyon megörültünk. Az egész intézmény tágas, tiszta és modern. A tanítási rendszer eltér az itthoni oktatástól, nagyobb hangsúlyt fektetnek a gyakorlatias képzésre, mellyel könnyebben boldogulhatnak a fiatalok a nagybetűs életben. Két szününk volt naponta, a kávészünet és az ebédszünet. Reggelire a választék szendvics, kávé, tea, gyümölcs-lé. Ebédre főtt étel volt, innivalónak tej vagy víz. A főétel mellé mindig volt saláta, viszont levest nem nagyon esznek.

Az iskolát a második héten tudtuk szemrevételezni. Számos lehetőség közül tudnak választani az ottani diákok. A kínálat között megtalálhatók ezek a szakmák is: ács, CNC esztergályos, ápoló, asszisztens, csecsemő- és gyermekgondozó, kárpitós, fodrász, autószerelő, autófényező, autófestő, szakács, cukrász, festő, mázoló, villanyszerelő, asztalos, fémforgácsoló, textiles, ruhás, kalapos, bőrös, üvegfúvó, textilfestő, üvegfestő, szövös.

A finn fiatalok, de a közép korosztály is jobban hangsúlyt fektet az öltözködésében a gondolkodás-

módja kifejezésére, ami nagyon szimpatikus. Helsinkiben az egyik ruházati boltban kaptam egy prospektust is a tavaszi kollekcióról, példaként az eladónő is viselte az árut.

A varrodában minden teremben van szegőgép, gőzölős vasaló, hurokoltetésű szálvágó varrógép és háztartási varrógép. Találkoztunk még hímző géppel, amit sajnos nem tudtunk kipróbálni, mert iskolai program használata alatt volt. Kipróbálhattuk a ringliző gépet, a „kocsi” felhúzásának módját a zipzárra, ezek érdekes élmények voltak számomra. A kinti rutinoság, önállósodási lehetőség és a szakmai segítség hatással lesz a további munkáimra is.

A kollekciókeresésnél a táska lehetőségei szempont alapján magát a táska kiegészítőt választottam. A döntésem után kaptunk könyveket, melyekből ihleteket lehetett meríteni. Elsőként próbaanyagból készítettük el a mintát, majd utolsó héten befejeztük a készterméket. A tervezésnél a szakoktató, ha volt kérdés, szívesen segített.

A raktárban polcos rendszerrel tárolták az anyagokat, amelyek között található volt szövet, kötött kelme, textília; a bőroket külön helyiségben helyezték el.

A tároló felszerelése bőven megfelel az elvárásoknak, mindenféle eszköz megtalálható. Az anyagminták variációi elvarázsoltak minket, fel is használtuk különböző termékek készítéséhez. A talált színek között legjobban a zöld fogott meg, kiegészítettem még egy két árnyalattal és így neki tudtam fogni a gyártmány előállításának.

Finnország híres a Marimekko márkájáról, nagy, határozott mintáiról, szerencsések lehettünk, hogy több boltban is felfedezhettük a jellegzetes vonásait.

A kollekciókészítés során fényképezéssel dokumentáltuk az aktuális munkamenetet. A feladatokat Päivi tanárnő adta ki nekünk, és ő ellenőrizte naponként és a negyedik hét végén is az elkészült kiegészítőket, termékeket, ami alapján írt véleményt rólunk.

Egy teremben voltunk a felnőtt képzéses diákokkal, akik kedvesek voltak velünk, és ha felmerült bármilyen kérdésünk, szívesen segítettek. (Szinte mindenki beszéli az angol nyelvet.) Itt kellemesen csalódtunk a mindennapokban, hiszen az előző évek tapasztalata alapján arra számítottunk, hogy visszahúzódóak és csöndesek lesznek a kintiek.

Ezzel szemben kellemes, családias volt a hangulat, amellet, hogy mindenki haladt a saját elkészítendő feladatával.

Az iskolai munkakörülmények minősége jobb, modernebb, kezelhetőbb. Ésszerűen rendszereznek, és adnak a minőségi gépekre, így könnyebben előállíthatóak a megálmodott variációk. Az oktatásban az is szimpatikus volt, hogy a tanárok önállóságra nevelik a diákokat, tehát nincsenek folyamatosan a teremben, és nem ellenőrzik az ember minden lépését, viszont ha segítségre van szükség, akkor nem kell érte messzire menni.

A szakmai gyakorlat alatt elkészített munkáim a következők voltak: az első héten megismerkedtünk a finn jellegzetes mintákkal, ezeket hímeztük. A hét többi napján babát is varrtunk, a tavalyi minta megtetszett nekünk is, így kérésünkre megvalósíthattuk. Majd kenyértartót készítettünk ajándékba. A második héten hétfőn körbevezettek minket az iskolában és különleges kialakítású neszesszert szabtak. Kedden és szerdán ollótartót készítettünk saját részre, illetve az osztálytársaknak ajándékba. Csütörtökön kenyértartó díszet varrtunk az iskola boltba. (Közvetlenül az iskola mellett egy bolt található, ahol a diákok által készített, előállított tárgyakat, ételeket lehet vásárolni.) Pénteken hímezttem kispárnára, és elkezdtem a díszpárna kialakítását. A harmadik héten két párnát varrtam, és elkezdtem a táskák próbaanyagból való elkészítését. Elkészült egy bevásárlótáska és egy hátitáska. A negyedik héten a kollekción befejezésén volt a hangsúly. Itt már a kijelölt anyagból állítottam elő a végeredményt.

A szabadidős programok keretében az első héten megismerhettünk a helyi boltokkal. Felfedeztük a város érdekes pontjait, többek között egy valamikori olimpiai központot. Érdekességként megemlíteném a kávé joghurtot, ha valaki nem mindennapi ízeke szeretne kipróbálni, ezt érdemes!

A kollégiumban lehetőség volt heti egyszer szerdánként szaunázni, fontos, hogy előre felírja a saját szobaszámát az ember, mert könnyen lecsúszhat a lehetőségről! Kondizásra is volt alkalom, itt is külön ki voltak jelölve napok, hogy mikor edzhetnek a lányok, a fiúk, vagy vegyesen is lehetséges volt.

A harmadik héten kétszer is lehetőségünk adódott eljutni Helsinkibe, a helyi múzeumba látogattunk el.

Elmentünk a Marimekko üzletláncba, a Helsinki new design részlegbe, boltokba. Érdemes a kávézókat is megnézni, különleges, fiatalos stílusúak! Alkalmunk volt még Aulankóba utazni, ahova tanárnő vitt el minket. A hely mesés, a kilátóból látható látvány elvarázsolta bennünket.

Az idegen nyelvű kommunikációról elmondható, hogy a finnek jól beszélnek angolul, érthetően fogalmaznak, ha mégis ismeretlen kifejezést hallanátok, egyszerű leírással is elérhető, hogy megértsék egymást az emberek. Könnyebben kezdtem hozzá a beszélgetésekhez, segített az is, hogy rá voltunk kényszerítve, hogy csak az angol nyelv volt a közös, így el kellett adnunk magunkat, kisebb-nagyobb sikerrel ez össze is jött!

Ajánlás a kiutazóknak:

– Papír zsebkendőt érdemes százas csomagolásban venni még otthon, és ezzel már itt nem lesz problémátok! (Kint kisebb kiszérlésben lehet vásárolni.)

– Vitaminokat, gyógyszereket érdemes kivinni.

– Ruházatot úgy pakoljatok, hogy rétegesen tudjátok öltözni, plusz egy vastagabb fölső a túrázáshoz jól jöhet, de az iskolába és a kollégiumba felesleges.

– Felszerelésként rajzkészletet, ollót, bontót és gombostűket vigyetek magatokkal, a többit biztosítja az iskola, a műhely jól felszerelt!

– A szálláson a szobákban vannak edények, evőeszközök, poharak, bögrék, törölközők, ha szerencsétek van akkor mikro illetve vízforraló is található, ha nem, minden emeleten van egy közös konyha, ott tudtok főzni. A fürdőszobában a törölközőtartó melegítő funkciójú, így mosás után itt is tudjátok szárítani a ruháitokat!

– Cserecipőt érdemes vinni, ha a társaság szeret túrázni!

– A sál és kesztyű nélkülözhetetlen eszköz a kellemes kintléthez.

– Türelemre és alkalmazkodó képességre szükség van! :)

Kómár Dóra

Versmondó verseny

Az idei versmondó verseny igazán családi hangulatban telt 2014. 01. 29-én, a 107-es teremben. Hét versenyző indult, akik mind nagyon ügyesek voltak. Mivel a versenykiírás szerint szegedi, vagy Szegedhez kötődő költő versét kellett választani, a legtöbben József Attilától és Radnóti Miklóstól választottak verset. Miután mindenki sorra került, a zsűri (Kovács Zoltán tanár úr, Gera Csilla tanárnő és Mikó Anna tanárnő) rövid megbeszélés után egyhangú döntést hoztak. A tanár úr sorban értékelte a versenyzők előadásait, majd Gera Csilla tanárnő ismertette az első három helyezett nevét, akik majd a Dugonics Társaság városi versenyén képviselhetik iskolánkat.

1. helyezett: Földi Lili (10. c osztályos tanuló)
2. helyezett: Vári Szilvia (10. b. osztályos tanuló)
3. helyezett: Kóródi Rebeka (9. a osztályos tanuló)

– *Én József Attila Thomas Mann üdvözlése című versét mondtam el, amelyet sokat kellett gyakorolnom, mert ha néznek, akkor alig tudok megszólalni, és hát rutinom sincs, mert még nem voltam ilyen versenyen. De mire ki kellett állni a zsűri elé, összeszedtem magam, amennyire lehetett. Akkor ijedtem meg igazán, amikor közölték, hogy én leszek az első, aki elmondja a versét, akkor pedig még jobban meglepődtem, amikor meghallottam, hogy első helyezett lettem. De természetesen nagyon örültem neki* – számolt be élményeiről az első helyezett, aki azóta a Dugonics Társaság művészeti fesztiválján is eredményes volt, ahogy a harmadik helyezett is újra megmutatta tudását a diáknapi Ki mit tud?-on.

Minden résztvevőnek gratulálunk!

Kosárlabda-bajnokság

Iskolánkban kosárlabda-bajnokságot rendeztek. A mérkőzések egyelőre az adott évfolyamokon belül folynak, körmérkőzések követik egymást, majd az évfolyamelsők játszanak egymással, hogy kiderüljön, melyik osztály a legjobb az egész iskolában.

A tizedik évfolyam esetében már eldőlt, hogy ki jutott tovább a döntőbe. A 10.a nyert két győzelemmel. Én is a csapat tagja vagyok, és már nagyon várjuk, hogy a többi győztesel és megmérkőzzünk. Erős csapatnak tartjuk magunkat, úgy gondoljuk, van érzékünk a labdához, ezért is vállaltuk a megmérettetést. Én személy szerint nem gondoltam, hogy ez egy ilyen komoly dolog lesz, ez a két győzelem rengeteg inspirációt adott nekünk, hogy jó esélyekkel induljunk a bajnoki címért. Mindenki ott van a győzni vágyás, de persze nemcsak a dicsőség a fontos, hanem az is, hogy megtanuljunk együttműködni csapattársainkkal, és hogy jól érezzük együtt magunkat!

Pesztránszki Fruzsina

A diáknapon lezárult kosárlabda-bajnokság eredménye: a cikk írójának csapata a 10.a osztály képviselőiben a **11.a**-val (Letenovics Adriennel, Szőke Nikolettal, Kocsis Ramónával, Csorba Brigittával, Vili Eszterrel és Márta Mónikával) mérkőzött meg. Ezúttal az idősebbeké lett a győzelem (Molnár János tanár úr szerint a 10.a-soknak „a nagy lehetőség terhe alatt megremegett a kezük”), de a történetnek meg nincs vége; jövőre alkalmuk lesz a visszavágásra!

A diáknapi filmes vetélkedő eredménye:

1. helyezett: 11.b osztály (Életrevalók)
2. helyezett: 11.c osztály (A keresztapa)
3. helyezett: 10. a osztály (A vasember)

A Mindent tudni akarok! vetélkedő eredménye:

- I. kategória:** 1. 10.a
2. 10.c
3. 9.f
- II. kategória:** 1. 12.a
2. 11.c

A Harry Potter-vetélkedő eredménye:

1. Rostás Szandra
2. Kardos Anna
3. Kiricses Odett

Nagyon kevéssel maradt le, ezért különdíjat kapott Molnár Boglárka.

A diáknapi sorverseny eredménye:

1. 11.b
2. 10.b

Az illemtani vetélkedő eredménye:

- I. 12.a
- II. Morzsi-csapat (15.á)
- III. Eszti-csapat (15.á)

A térképhasználati vetélkedő eredménye:

1. 12. b Kis Ágnes, Pádi Valentina, Polányi Nikolett (34 pont)
2. 9. a Bakos János, Hajas Tamás, Szlávik Noémi (33 pont)
3. 11. a Böröcz Emese, Csorba Brigitta, Hutvágner Rea (32 pont)
4. 12. c Ábrahám Nikolett, Berta Nikolett, Kassai Alexandra (31 pont)
5. 12. a Dinnyés Erika, Horváth Gabriella, Mányoki Bálint (30 pont)
6. 12. c Bálint Alexandra, Berkó Bianka, Kálmán Cintia (27 pont)

A diáknapi Ki mit tud? eredménye:

1. Lefkopulosz Arion (ének-zene kategória)
2. Nagy Gitta (ének-zene kategória)
3. Kóródi Rebeka (vers-próza kategória)

A Diáknapon a **Sudoku** versenyt Hamzsek Anikó 11.f osztályos tanuló nyerte.

A Múzsák vetélkedő eredménye:

1. Kiss Georgina, Kókai Kata Panna, Lajos Csenge (10. b)
2. Nacsá Sarolta, Visnyei Lilla (11.a)
3. Joó Nikolett, Kadnár Kitti, Vass Gréta (12. a)

A Rejtvényfejtő verseny egyik feladatát Pipicz Katalin és Papp Gréta nyerte, a másiktól a későbbiekben tudunk információval szolgálni.

Ne feledd!

Február 25-én megemlékezünk a **komunizmus áldozatairól**.

Február 28-ig kihirdetjük az **érettségi témaköröket**.

Március 10-től 26-ig lesznek a **próbaérettségi** vizsgák.

Március 13-án lesz A víz világnapja alkalmából rendezett **iskolai vetélkedő**. Felelőse: **Pósfainé Szarvas Éva**.

Március 15-ét március 14-én ünnepeljük. Az esemény felelőse: **Bodorné Pataki Beáta és Fűrész Csilla**.

Március 20-án lesz iskolánkban A víz világnapja alkalmából rendezett **városi vetélkedő**. Felelősei: **Kószó Katalin és Pósfainé Szarvas Éva**.

Március 20-án, 17 órától fogadóóra lesz.

Április 16-án megemlékezünk a **holocaust** áldozatairól.

Április 23-án A Föld napja alkalmából **témanapot** tartunk. Az esemény felelőse: **Kószó Katalin**.

Április 23-24-én lesznek a **végzősök osztályozó vizsgái**. Felelősök: **Szabóné Diós Edit és Dr. Veszelinov Ágnes**.

A **végzős diákok szerenádja**ra április 25-én kerül sor.

Április 30-án, 11 órakor lesz a **ballagás**. Ez az utolsó tanítási nap a végzős évfolyamok számára. Az esemény felelősei: **Gera Csilla, Kovács Zoltán és Tóthné Bertalan Éva**.

Május 1-je **munkaszüneti nap, május 2 -a pihenőnap** lesz.

A **KáZsé (Egész Könnyű) lap munkatársakat keres**. Soha nem késő elkezdeni! Jelentkezés Mikó Annánál. Szerkesztőségi ülés: minden szerdán a 8. órában, a 107-es teremben.

Kérdések – Vagy egy kis reklám?

Szeretsz a fényvel képeket rajzolni? Biztos tudsz, csak még sosem próbáltad?! Szeretnél bejelenni? Vagy csak egyszerűen a telót jobban kihasználni? Tetszenek a diáknapi képek? Gyere a **KáZsé-Fény-Kép-Kör** csapatába! Keresd Földi Lilit és Miczicz Petrát a 10. c-ből, vagy Marton József tanár urat! Szép tavaszi fényekkel várunk!

A 9.f osztály (szociális gondozó és –ápoló szak) február 26-27-én szintvizsgát tett betegmegfigyelésből és elsősegélynyújtásból. A vizsga jól sikerült, az egyik nap a vizsgaátlag 4,31, a másikon 4,33 lett. Sikertelen vizsga csak egy volt, dicséretet kapott Kővári János Dániel, Mrena Erzsébet, Nagy-György Szimonetta Emerencia, Rácz Antónia Klára, Vigh Barbara és Völtsei Nikolett. A vizsgázóknak gratulálunk!

A **KáZsé (Egész Könnyű) lapot kiadta:** a Szegedi Vedres István Szolgáltatási Szakközépiskola Kossuth Zsuzsanna Tagintézménye.

Felelős kiadó: Szabóné Diós Edit igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Földi Lili, Katona Boglárka, Miczicz Petra, Pesztránszki Fruzsina.

A fotókat készítette a „KáZsé-Fény-Kép-Kör”:

Földi Lili, Marton József, Miczicz Petra, valamint Kómár Dóra.

Illusztráció: Fekete Zsófia, Ludányi Zsófia, Nadobán Kitti.

A lapban megjelenteket írták: Ábrahám Eszter, Blidár Anett, Csongrádi Beáta, Dömötör Éva, Földi Lili, Gombkötő Ildikó, Híres Barbara, Katona Boglárka, Kiss Katalin Mária, Komlósi Zseraldin, Kómár Dóra, Willow Maiden, Miczicz Petra, Mikó Anna Júlia, Molnár Boglárka, Móra Dominika, Nagymihály Márta, Pesztránszki Fruzsina, Volford Renáta, Yetismis Selin.

A felhívásokat, aranyköpéseket, kedvcsinálókat köszönjük szépen tanárainknak!
Szeged, 2014. február